

Бојана Иванов-Ђорђевић

Биографија

Бојана Иванов-Ђорђевић, театролошкиња, драмска списатељица и аудио-визуелна уметница рођена је 24.11. 1981. у Вршцу где је завршила основну школу и Гимназију. На Факултету драмских уметности у Београду завршила је студије театрологије у оквиру постдипломских студија теорије драмских уметности, медија и културе, док је на Академији уметности у Новом Саду у оквиру драмског департмана завршила студије примењеног позоришта стекавши звање аудио-визуелног уметника.

Током своје каријере бави се и новинарством. Први професионални ангажман у тој области добија 2008. на регионалној Телевизији Банат, на којој најпре стиче новинарски сертификат са звањем “новинар млађи”, а затим се кроз даљи рад остварује кроз дуги низ емисија и документаристичких серијала и као “новинар аутор”. Ауторка је низа емисија из области културе: Арс лонга, Арт осврт, Пулс театра, а као репортерка хроника позоришних фестивала сарађује и са екипом Радио телевизије Војводине. Ауторка је великог броја емисија за децу у којима се остварује као уредник, сценариста и водитељ. Један од њених запаженијих серијала више пута емитован на телевизијама широм Војводине је „Чича-мича и лаку ноћ прича“. У оквиру својих телевизијских пројеката је интервјуисала врхунске ствараоце из свих области уметности – књижевне, ликовне, филмске, позоришне... Њени текстови о позоришту објављени су у Лудусу, као и у Зборнику Матице српске. Све време се активно као драмски писац, продуцент и непосредни учесник бави позоришним стваралаштвом.

Сарађује са АСИТЕЖ удружењем и непрестано истражује позориште за децу и младе, као и драмску педагогију. Све време студирања професионално сарађујући са Народним позориштем у Вршцу и бројним позоришним трупима као продуцент, драмски писац и непосредни учесник, бави се претежно позориштем за децу и младе, али и перформансом и савременим позориштем. Перформанси које је она креирала отварали су позоришне фестивале у Вршцу, док је перформанс о последњем дану Саве Шумановића који настаје у оквиру њених постдипломских студија на Академији уметности у Новом Саду био у програму Галерије Матице српске. Оснивач је и председник Еду театра, удружења професионалних сценских стваралаца које већ дужи низ година (од 2008.) успешно окупља глумце, редитеље, драмске, писце, позоришне педагоге и уметнике који се својим радом у оквиру позоришне уметности боре за позориште као неизоставни део духовног и друштвеног живота. До сада је написала више од десет драмских текстова намењених позоришту за децу које глумци и сарадници Еду театра успешно изводе на многим позоришним и школским сценама у земљи и иностранству (*Велика потрага, Снежна Краљица, Бајка о Снежном Вилењаку, Заљубљени цвет, Страшило, Зашто да идем у школу, Чаробно дрво, Приче из буџака, Питика...*). Од 2013. до 2018. ради као драматург Народног позоришта “Стерија” у Вршцу. Њени драмски текстови *Зачарани замак, Бајка о успаваном Временку, Страшило и другари и Тајна једног Страшила* у

Народном позоришту „Стерија“ у Вршцу постављени су на сцену и још увек су актуелни део репертоара за децу. Њена драма за децу *Бајка о успаваном Временку* била је такође део репертоара Академије глуме „Станиславски“ у Бечу. Њене представе биле су извођене у оквиру различитих позоришних фестивала – Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен“, Фестивал позоришта за децу у Суботици, Фестивал примењеног позоришта у Новом Саду, Сусрети професионалних позоришта Војводине...

Као драматург се остварује у следећим представама:

Стубови, по мотивима драме *Стубови друштва* Хенрика Ибзена, у режији Неле Антоновић, Еду театар – Вршац, 2008.

Велика потрага, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2008.

Зашто да идем у школу, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2008.

Заљубљени цвет, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Александре Манов, Еду театар – Вршац, 2008.

Чаробно дрво, по мотивима Шела Силверстрејна у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2008.

Бајка о Снежном Вилењаку, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2008.

Снежна краљица, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2009.

Питика, по мотивима румунске народне бајке у адаптацији Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2015.

Зачарани замак, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Снежане Удицки - Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2015.

Драма-лама, новогодишња заврзлама, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића - Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2016.

Страшило и другари, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића - Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2016.

Бајка о успаваном Временку, инклузивна представа по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића - Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2016.

Ана Франк у режији Влатка Илића – Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2016.

Мама, по тексту и у режији Александре Урошевић - Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2017.

Арс лонга, вита бревис – Последњи дан Саве Шумановића, Галерија Матице српске, Нови Сад, 2018.

Приче из буџака, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Еду театар – Вршац, 2019.

Прича о играчкама, али не било која прича, по тексту и у режији Бојане Иванов-Ђорђевић, Еду театар – Вршац, 2020.

Тајна једног Страшила, по тексту Бојане Иванов-Ђорђевић, у режији Ивана Ђорђевића, Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2021.

Вукови цвећке за Нову годину без грешке, по тексту и у режији Бојане Иванов-Ђорђевић, Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2021.

Новогодишња чаролија у децјој соби, по тексту и у режији Бојане Иванов-Ђорђевић, Еду театар – Вршац, 2021.

Деда и репа (без репа) или представа без краја са упутством за употребу, по тексту и у режији Бојане Иванов-Ђорђевић, Еду театар – Вршац, 2021.

Квизолики позоришни шоу – хепенинг поводом отварања нове позоришне сезоне, адаптација текста и режија Бојана Иванов-Ђорђевић, Народно позориште „Стерија“ Вршац, 2021.

(...)

Ауторка је бројних луткарских представа за децу у којима се осим као ауторка текста и аниматорка лутака бави креацијом и израдом позоришних лутака. У оквиру тог домена деловања отвара и прву ауторску изложбу својих позоришних лутака на Малој сцени „Томислав Пејчић“ Народног позоришта „Стерија“ у Вршцу 2013. под називом “Лутка као игра и потреба”. Аутор је бројних пројеката намењених истраживању интерактивног, инклузивног и интеркултуралног позоришта. Посебно је заинтересована за истраживање и рад у оквиру примењеног позоришта и на путу практичног истраживања истог успешно реализује два пројекта: Позориште као место инклузије (2016) у оквиру којег истражује могућности рада у позоришту деце и младих са сметњама у развоју и Театар за нови свет (2013), који је имао за циљ да промовише позориште као место развоја за генерације које долазе уз презентацију могућих позоришних програма намењених најмлађој популацији, популацији беба, беба у пренаталном периоду и трудницама. Мајка је троје деце. Живи и ради у Вршцу.